

[Einer Jensen.]

Kontingentet paa mellem 43 og 48 Kr. Det vil altsaa sige, at man for at kunne skabe Lettelse for Formueejerne og for Arbejdsgiverne har væltet en Kontingentbyrde paa gennemsnitlig 22 Kr. pr. Medlem pr. Aar over paa Arbejderne siden 1927. De ordinære Tilskud, der efter Loven af 1924 var 65 pCt., nedsatte man saaledes, at de for 1929—30 var 48 pCt.

I 1924 gik Arbejdsløshedskasserne med til en Nedsættelse af Statens og Kommunernes Tilskud fra 83 pCt. til 65 pCt., fordi man sluttede en Overenskomst mellem Rigsdagens Partier for at skaffe Ro om Arbejdsløshedsspørgsmaalet og for at bevare den ekstraordinære Hjælp. Det var i Virkeligheden en Overenskomst, der sluttedes, og det var Brud paa Forudsætningerne for Afslutningen af denne Overenskomst, naar man i 1927 foretog en Nedskæring.

Hvis man ser paa Stigningen af Kontingenterne, saa maa enhver ogsaa indrømme, at Arbejderne tager deres rigelige Byrde af Omkostningerne ved Arbejdsløsheden. Kontingenterne i Arbejdsløshedskasserne var fra 1907 til 1918 12—13 Kr. aarlig pr. Medlem, fra 1923 til 1926 43—48 Kr., og efter 1927 er Kontingentet steget til 70 Kr. Denne forøgede Kontingentbyrde er den Fordel, Arbejdsløshedskassernes Medlemmer har haft af Nedskæringen i 1927.

Endvidere tog man Afsnittet om den ekstraordinære Understøttelse, som de Arbejdsløse havde efter Loven af 1924, bort, og i Stedet for satte man et Afsnit ind om Oprettelse af Krisekasser paa Vilkaar af den Beskaffenhed, at det var umuligt at oprette Krisekasser. Selv efter at der er foretaget Ændringer, er det i dette Øjeblik ikke lykkedes at faa oprettet mere end 6 Krisekasser.

Den ekstraordinære Hjælp kostede fra 1921 til 1927 gennemsnitligt ca. 10 Mill. Kr. aarlig. Enhver vil sikkert kunne forstaa Umuligheden for Arbejdsløshedskassemedlemmerne i at kunne overtage denne Byrde. Det vilde sige, at der skulde paa-lignes dem en Kontingentforhøjelse paa henimod 50 pCt. Enhver maa — og det har vi tidligere gjort opmærksom paa — indrømme, at der er ingen Muligheder for at faa oprettet Krisekasser, hvis ikke man følger det af den højtærede Socialminister stillede Forslag om at forhøje Stats- og Kommunetilskuddene til den ordinære Understøttelse, saaledes at der kan ske en Nedsættelse af de ordinære Kontingenter. Og denne Nedsættelse vil saa kunne bruges til Kontingent til Krisekasserne.

Det Forslag, som de Konservative i deres Betænkning henviser til, er Forslaget om fælles Krisekasser, som er blevet fremsat i 1925—26 — det findes paa Sp. 2594 i Tillæg B. Det hedder i dette Forslags § 1 — med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne citere —

„Med det Formaal at yde Hjælp til saadanne Medlemmer af statsanerkendte Arbejdsløshedskasser, der har opbrugt saavel deres ordinære som ekstraordinære Hjælp i Henhold til Lov Nr. 47 af 4. Marts 1924 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m., oprettes en for samtlige statsanerkendte Arbejdsløshedskasser fælles Krisekasse.“

Og i § 2 bestemmes det, at Arbejdsløshedskasserne betaler Udgifterne; det vil altsaa sige, at der gives de samme Tilskud til Kontingentydelsen til Krisekasserne som det, der er Tale om her. Jeg vil gerne bede bemærket, at dette Krisekassforslag ikke tilsigter at erstatte den ekstraordinære Hjælp, men at oprette en ny Hjælp, en tredje Hjælp; altsaa vi har efter Loven af 1924 den ordinære Hjælp og den ekstraordinære Hjælp, og derefter tilsigter Forslaget yderligere at oprette en Krisehjælp.

Det forekommer mig, at man ikke oftere kan præsentere os for dette Forslag, thi i 1927 borttog man Forudsætningerne for det, nemlig ved at nedsætte Stats- og Kommunetilskuddene med 17 pCt. og ved at borttage den ekstraordinære Hjælp. Jeg forstaa derfor ikke, at man henviser til dette Forslag, medmindre det konservative Parti vil være villigt til at føre Arbejdsløshedsloven tilbage til den Skikkelse, den havde i 1925, da man stillede dette Ændringsforslag, og det vil altsaa sige at forhøje Stats- og Kommunetilskuddene og genindføre den ekstraordinære Hjælp. For det kan vel ikke være Meningen, at man nu vil oprette en Krisekasse paa det Grundlag, at Arbejderne selv skal bære Byrden! Først har man nedsat Statstilskuddet, dernæst fratager man Arbejderne den ekstraordinære Hjælp, og endelig giver man nu Anvisning paa at oprette en Krisekasse!

Ordføreren for det konservative Parti, Hr. Tvede, beregnede Udgifterne til Krisekasseforslaget paa følgende Maade: 5 Ø. i Kontingent om Ugen giver 650 000 Kr. om Aaret. Den ekstraordinære Hjælp kostede fra 1922—27 ca. 10 Mill. Kr. aarlig, og det vil sige, at Kontingentet for at dække den ekstraordinære Hjælp skal være 80 Ø. pr. Uge. Den samlede Kontingentbyrde for Arbejdsløshedskassens Medlemmer vil derefter blive: 70 Kr. om Aaret til den ordinære